

De A. 1559.

192.

S. D.

Multis nominibus anpsi iacunda tua facere lixeris, vir opti-
me, tum quod me de restituta principum valetudine, qua
me aliquandiu ita sollicitum tenuit, ut vix ullum unquam ita
grava vita periculum, quare et de stram sollicitudine agnosco,
diligentiam laudat, et Deo Optimo, quas possum, maximas age gra-
tias, quod domum sanandi nobis nuper ciceris, quoniam perfectio,
ut ornet, opto.

Tum quod me de illagdalena, an muliercule siquam ego mei
ipsa potiore no ducio: valetudine certior em reddiderunt: Nec
enim morbum esse quod nunc audenter amas, iudicio finis est
tua sententia. Excipis enim praeter impatientem anorem
recte valere, videm eam perpetuo me viro isto morbo labor-
rare. Esi prope scire medicus non sum, damus tamen opā
vel naturae bonitate, vel tua, ne nos morbi poeniteret. Quare vi-
lis Medicis omniū quotquot ostis hic speciem quaestus praedico, volo
vos morbum salutare. Namque enim sunt. Vratiscianensis & sed et
Ceterum esset hoc gaderium solidum, si mihi constaret, omnesque
hi blanditias congestisti, mandatu ipsiū coge sisse. Suspicio
enim non vinit. Rare viris suos affectus aperire si bene pro-
pter se exere curiam. Magnam aequum duntaxat, sed illis. Quod
mi videramus in castris cupidinis, si non ordines duxeris
certe coronam militarem merueris, fertur se mihi tantum
huic cicatrices ostendere volueris, cum vulnere saluum bladi-
ciam, quod alarum suspitionum, a per dura sanaverit, remanet;
egrotis, cicatricibus, memoria sed et recordatione ante per posse,
in malorum, quae nunc incertum erat, nequissime et ty-
ronem ad morere, ut ut feres tu iussit necne, delecter mi;
Cilominis, cum quod affectibus inserviam, meo, tum quod nā illa
futura rependeret velim, tu interim me in ipsam ita com-
matum etiam majoribus affectibus testaberis, et cum tu me elegua-
ter hoc disticho.

Suscipias inō suspiria pectore ducto

Est tibi cura sui, sit tibi cura mei.

Ad mutuum amorem exhortatus fueris, ego ita respondeo:

Suscipi fide suspiria pectore missa.

Est tibi cura sui, sit tibi cura mei.

Mens, animus, sensus, cor et praecordia nostra
Mortua sunt nostro: Pectore viva suo.
Hac memores es mei, desin memores illi ipse.
Hoc me corde gerat quicquid, ego corde geram.
jam solbis septem lapsu revolvitur in orbes
Ex quo discedit spes requiesq; mea.
Sed si dem certe credatur seculum nobis
Hac sine nam fluxit lentior hora die.

Verum jam desperavi impetum, viden quo me vocis tuis impuleris
Ego postquam in praecipio me ipse desisti, nunquam salutaris
Miseris, et nunc incipis serio velim et salutem ex me ante omnes
post etiam alia impetibus, et gestibus et thecas et mittere, ad omnes
eam, ut faciat quodammodo, ut potest tui major gratia inest, cura et rati
onem habere, solent. exemplo tui, periculis, negligere verum
hunc, et si operam tuam in istis morbis, et si paulo antea
mori, respiciam, vehementer tamen oro, ut intra pestem,
quantum humana industria Deo concesserit, proferres;
Audio enim eorum circa vos pestem gratulari, tua indu
stria multum tribui, poterit spirare, in hoc mihi satis facere
Gratias denique ago, quod Magdalena mea morem in scribere
de gesseris. Nisi fortasse me scire propter meritum meum
feceris, scis quod fecum solent tuam scriptum adire, et
cum tu solus districte huius. Ego interea fridum ferens in tuam
gratiam despo nihil ago, modo variis exerceri cogitationi
bus sic nihil agere, sed bene et feliciter vale, et ut amicus
ama. Data Regimonte A. 1559. 14. Sept. Resalutat te
omnes, quos tuis verbis salutari.

T.
Jacoby à Schwenin.

inscriptio.

Ornatissimo viro Eruditissimo
et virtute praestanti D. Mathiae
Stois, Medicinae Doctori, Illustriss.
Ducis Prussia medico amico suo
Veteri.

bra

se.

e peram.

in pulchris
 salutari
 e omnes
 mentibus
 et rati
 ce. Item
 antem
 vestem
 e res;
 tua indu
 latis facce
 in scribe
 in meū
 dice, et
 in tuam
 ista fioni
 t amas
 ita se

